

[Aksel Larsen.]

at de vil have Straffelovstillægget revideret, og at det er Synd for disse smaa Forbrydere o. s. v., tror jeg, det har en vis Indflydelse paa nogle Dommere og Domstole; jeg er ikke sikker paa, at disse Landsretsfrifindelser ikke skal ses i dette Lys.

Saa er der den højtærede Statsminister, som formentlig uventet fik en kærkommen Assistance fra Ordføreren for den socialdemokratiske Del af Arbejderbevægelsen, det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft. Statsministeren siger, at han har ikke udtalt Sympati for Landsforeningen af 6. Maj, men kun for dens Virksomhed. Nej, den højtærede Statsminister har fremstillet det, som om Landsforeningen af 6. Maj kun havde en rent filantropisk Virksomhed, og paa dette Grundlag har han udtalt Sympati for Foreningen. Jeg har dokumenteret, hvad den højtærede Statsminister ikke forsøgte at bestride, at det er en i høj Grad nazistisk politisk Forening. At Statsministeren har udtalt Sympati for denne Forenings Virksomhed, og heller ikke efter min Dokumentation har følt sig foranlediget til at tilbagekalde sin Udtalelse, beklager jeg.

Den højtærede Statsminister mener, at Kommunerne forveksler sig med det danske Folk. Han har aabenbart ikke hørt efter, hvad jeg sagde, det kan jeg forstaa paa det hele. Jeg sagde: det er aabenbart, at Flertallet af det danske Folk har samme Mening i denne Sag som Kommunerne; jeg har ikke paastaet, at Kommuner og det danske Folk er identiske.

Den højtærede Statsminister siger, at Folketinget skal være afgørende, og at man ikke kan finde sig i disse Strejker, og der har han faaet Tilslutning af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft. Jeg vil en passant sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at hvis han staar op paa denne Talerstol og siger, at han fordømmer Bomuldsspinderiarbejdernes Strejke og de kommunale Arbejderes Strejke paa Frederiksberg — og i skarpeste Vendinger —, kan vi tale om Tingene, men saa længe Socialdemokratiet ikke fordømmer disse Strejker — de tog ikke Afstand fra dem, medens de verserede —, saa længe kan man ikke forlange, at vi skal tage Afstand fra enhver Form for ulovlig Strejke. Man har før hørt Tale om,

at ulovlige Strejker ikke tjente noget fornuftigt Formaal. Jeg skal ikke gaa tilbage i Tiden, Arbejderne brød sig fejl om det, og Strejkerne kom til at tjene et fornuftigt Formaal.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener, at man bør ikke strejke mod Statsministerudtalelser. Nej, det bør man maaske ikke, men naar Statsministerudtalelserne er saa ukloge, for ikke at sige provokerende som disse Statsministerudtalelser, naar det for hele Befolkningen maa staa saaledes, at Statsministerens Udtalelser passer som en knyttet Næve til et blaat Øje med Hensyn til Regeringens Politik over for Udrensningen, naar han udtaler sin Sympati for en aabenlyst nazistisk, landsforræderisk Forening, saa er det forstaaeligt, at Folket reagerer, og man kan ikke tro, at Folkebevægelser i dette Land kan reguleres med Lineal og Passer.

Jeg synes i øvrigt, at Statsministeren skulde være den sidste til at tale om det upassende i at strejke. Da Statsministeren traadte til med sin Regering, vidste han præcist, at Flertallet i Folketinget var Tilhængere af en Gennemførelse af 21 Aars Valgretten, saa der kunde være 21 Aars Valgret ved det kommende kommunale Valg. Statsministeren staar nu her og siger: I skal ikke strejke, det er ikke paa Arbejdspladserne, Sagen afgøres, det er i Folketinget. Hvad gjorde Statsministeren i den Situation med 21 Aars Valgretten? Han sagde: jeg ønsker, at 38 Mand skal bestemme, hvad Folketinget maa beslutte, ellers truer jeg med Strejke eller Lockout. Jeg tror nok, at en Valgkamp paa 2 Maaneder eller halvanden havde været mere generende for hele Landet end en Strejke paa en Eftermiddag paa Burmeister & Wain eller paa 24 Timer i Odense; men det generede ikke den højtærede Statsminister, og den, der paa den Maade kunde true med at lægge det politiske Liv i Landet øde og volde ubodelig Skade, fordi det nu engang passede i Regeringens Kram, han faar finde sig i, naar han fører den Politik, som han gør, at saa ender det med, at Folk reagerer, som sket er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.